

У ті заграють коні в віз, ті носять з хати,
з коломорі в'єво підрад, інші-будинки розби-
рають. До весора ^{одна} ~~одна~~ ^{мине} хата заляшлясь
гола і нас п'ятєро. Постелєв батько ^{козубу}
і поставив нас боша, а сам, такий
з-бентежений, і пішов по селу нам приту-
лку шукати. А ми всі пагаємо, і мама
з бабуськи ^{сею-мене} з найшов ^{коротку} ~~пусту~~ хату і нас туди
перевіз, - голма і голодних, нігде ізерка
немашилось. «Не знає батько, за що б'ється
мама каже: "б'їти, нехай гадуть хог м'їно
бараболі нешє". Дали оди м'їнок і в'єво.
От і ^{по} какалась в'єас голодовка ще в 30 ^{ми}
тоді? дожили ми до вески, тато наш
добрий пішов на роботу в радгост, і мама
і брат - агробу пасті і там ми перебива-
лись. Хтоєв татові католкував, щоб ^{п'їти}
в Київ, тато ^{написав} в'єво, як з ками
^{в'їшли} поступили. Тоді прийшло на сільськ-радз
повернути нам хату і в'єво, що забрали.